

Gilotina

leden — únor 2024/25

Bronzovo-stříbrná ceremonie DofE

Inscenace Romea a Julie v tercií A

Workshop v Knih. M. Kundery, OKT B

Sexta B při Pyžamovém dni

Prima B na dramatické výchově

Kvarty v Institutu Paměti národa

Milé čtenářky a milí čtenáři,

to máme ale pěkné počasí, co? Podívejte se z okna a pokochejte se trochu. Zrovna jsme se dostali do období, kdy se toho na našem prestižním gymnáziu moc neděje – pololetní prázdniny už byly, Majáles teprve bude a zbývá co? Lyžařské kurzy a SOčky.

To ale nezastavilo naše svědomité redaktory, kteří si najdou něco, o čem můžou psát, za jakýchkoliv podmínek! Tohle číslo přináší články o knihách, počítačích, počítačových hrách, pražském metru, brněnské železnici, o latině a – když už jsme u těch podmínek – i o výpravě do patřičně zasněžených hor.

Jediná část časopisu, která trpí nedostatkem materiálu, je úvodník. Takže se ještě jednou podívejte z okna a tvařte se, že tohle je nějaká zajímavá informace.

Přejeme příjemné čtení!

Hana Špiritová & Václav Lněnička

šéfredaktoři: Václav Lněnička, Hana Špiritová

grafické zpracování: Václav Lněnička

sazba: Václav Lněnička, Patrik Michálek, Laura Conlon, Jan S. Soběslavský, Martin Škarabela, Sofie Hana Klímová, Petr Matějka, Vojtěch Gut, Natálie Dostálová

titulka: Jan Sebastián Soběslavský

vedoucí webového vydání: Adam Vala

korektoři: Mgr. Michaela Straková, Hana Špiritová

stálí redaktoři: Václav Lněnička, Patrik Michálek, Vojtěch Gut, Veronika Řeháková, Adam Vala, Samuel Chvátal, Barbora Perglová, Hana Špiritová, Petr Matějka, Natálie Honzíková, Ema Kubátová, Běta Kubátová, Šimon Hlaváček, Dalibor Číp, Veronika Juračková, Sofie Hana Klímová, Michaela Orlovská, Adina Šmíkmátorová, Natálie Dostálová, Anna Kubíková, Linda Tannenbergová, Ema Boudná, Jiří Bartoš, Eliška Rábová, Terezie Dostálová, Marek Zapletal, Markéta Rábová, Kateřina, Kupsová, Jakub Trojan, Klára Lišková, Alena Motyčáková, David Pikula, Natálie Čechová, Eliška Jedličková, Martin Meixner, Eliška Kociánová, Magdalena Orlovská, Hubert Maier, Magdalena Horáková

5

Jak probíhal letošní lyžařský kurz tercií?

8

Studenti Gyrecu na soutěži v latinském jazyce

10

Jaké knihy doporučuje kabinet němčiny a francouzštiny?

13

Tradiční dávka Nezpráv!

16

Kam v Brně a okolí vyrazit za turistikou?

20

Integrace videoher do vzdělávání

Gilotina I studentský časopis
Gymnázia Brno-Řečkovice
Terezy Novákové 936/2,
621 00 Brno, Česká republika

🌐 gilotina.gyrec.cz
✉ gilotina@gyrec.cz
📷 [gilotina.casopis](https://www.instagram.com/gilotina.casopis)

Foto: J.S. Soběslavský

Pan ředitel uvedl letošní kolo SOČ, nám dovoluťe uvést toto číslo Gilotiny!

Paměť' národa

V pátek dne 24. ledna se obě kvarty vydaly na prohlídku do Institutu paměti národa. Sraz byl sice o půl deváté před Starou radnicí, ale než jsme se všichni sešli, bylo už skoro devět.

.....
Ema Kubátová
Běta Kubátová
KVARTA A
.....

Konečně mohl začít program, na který jsme se všichni těšili (někteří sice trochu méně). Rozdělili jsme se podle tříd do dvou skupin. Naše třída nejprve absolvovala diskuzi v kroužku, kde jsme se hravou formou dozvěděli informace o politické situaci v Československu po roce 1945. Po krátké přestávce jsme se přesunuli na druhou část prohlídky, která byla velmi interaktivní. Na začátku jsme dostali do dvojice tablet se sluchátky a samostatně jsme vyrazili na prohlídku expozice. Pomocí tabletu jsme skenovali piktogramy, poslouchali o životě lidí po roce 1950 a nakonec vyplnili i krátký vědomostní kvíz. Následně jsme se stejnou

Foto: E. Kubátová

Diskuze v kroužku

formou seznámili s životem jednoho člověka z této doby, který je považován za „tichého hrdinu“. Nejenom program, ale i zpracování se nám velmi líbilo.

Nedozvěděli jsme se totiž pouze informace, které bychom si přečetli v učebnicích, ale slyšeli jsme i příběhy, které vyprávěli pamětníci.

Den logiky 2025

V sobotu 18. ledna 2025 se na ZŠ Antonínská konal již 3. ročník turnaje ke Světovému dni logiky. Turnaj spočívá v řešení logických úloh a i letos se ho zúčastnilo několik studentů z našeho gymnázia.

.....
Petr Matějka
KVARTA A
.....

Na začátku turnaje jsme se nejprve všichni zaregistrovali a poté vyrazili do přidělených tříd. Tam jsme měli řešit všechny úlohy. Po krátkých instrukcích ohledně řešení a odevzdání úloh jsme se konečně mohli pustit do práce. Na první část úloh jsme měli 60 minut, byla to lehčí část, takže většina už ji měla před koncem hotovou.

Po skončení první části jsme měli asi desetiminutovou přestávku a poté začala druhá část úloh. Ta už byla těžší, takže ji vyřešilo před koncem pouze několik málo lidí. Po druhém kole už stačilo pouze počkat na výsledky. Před vyhlášením výsledků však ještě byla pauza, takže jsme šli s rodinou na oběd do blízké restaurace a po návratu do školy jsme počkali ještě 10 minut, než začalo vyhlásování.

Nejlepší výsledky studentů z naší školy dopadly takto:

Petr Matějka - 2. místo
Jasmína Sedláková - 4. místo
Julie Skoupá - 10. místo.

Děkujeme za účast a uvidíme se u další soutěže.

Lyžák

Jako každá tercie jsme se i my letos vydali na lyžák. Týden lyžování v Janských Lázních jsme si všichni moc užili a vytvořili jsme si tolik krásných zážitků, že na ně podle mě budeme vzpomínat až nadosmrti. Samozřejmě nastalo i pár komplikací, ale všechny jsme naštěstí zvládli vyřešit.

Anna Kubicová
Michaela Orlovská
TERCIE A

Před školou na nás v neděli čekal autobus. Místa v něm bylo dost do chvíle, než přišel jeden ze spolužáků se svými zavazadly (asi 3 kytary, lodní kufr, nějaké bedny). Cesta naštěstí utíkala rychle.

Po příjezdu nás čekala večere, kde jsme se seznámili s panem majitelem, a musím říct, že zrovna moc příjemný nebyl. Po jeho nekonečně dlouhé přednášce o pokutách a věcech, které nesmíme dělat, jsme si mohli jít konečně užít volnou zábavu. Večer ještě zapsání do týmů a ráno hurá na svah.

Lyžování bylo skvělé, ale cesta ke svahu byla úmorná. Na nohách lyžáky, v ruce lyže, které se neustále rozjížděly, a cesta do kopce. V tuto chvíli jsem opravdu záviděla těm,

Foto: A. Kubicová

Společná fotka

kterí jezdili na snowboardu. Ráno byl sníh vždycky nádherný, bohužel se to stejné nedá říct o odpolední.

Na svahu byly nakupené hromady sněhu, a tak se nesmíte divit, že se nás pár trochu vyválelo. Samozřejmě nesmělo chybět natáčení populárních Tik Tok videí a focení bláznivých fotek.

Řeknu vám, že není moc dobrá kombinace lyžování celý den a chození pozdě spát, a tak v druhé půlce týdne byli skoro všichni mrtví.

Jeden den jsme si udělali výlet do Pece pod Sněžkou. Cesta tam rolbou byl opravdu zážitek. Po celém dni lyžování se všichni těšili až nastoupíme do skibusu, kde si konečně sedneme. Místo toho to však spíš vypadalo, že půjdeme zpět do penzionu pěšky, protože pan řidič se rozhodl, že školy brát nebude. Naštěstí nás z této situace dostal pan profesor Filouš a po krátké hádce jsme do autobusu mohli nastoupit.

Většina z nás ale stála v uličce, a tak v něm nebylo ani k hnutí.

Blížil se konec týdne a s ním i balení. To je asi ta nejhorší věc, co musíte před odjezdem udělat. Celý týden žijete s nepořádkem v pokoji a pak to během jednoho večera musíte nějak dát do kufru. Po pár hodinách práce bylo vše zabaleno, dokonce i docela uklizeno, a tak jsme mohli jít naposledy na svah. Po asi třech hodinách lyžování jsme se vrátili na oběd, po kterém následoval odjezd. Po příjezdu ke škole se všichni těšili domů na jejich pokoj a domácí jídlo.

Krásný výhled

Foto: Anna Kubicová

Výhled s lanovkou

Foto: Anna Kubicová

Korespondenční semináře

V minulém čísle Gilotiny jsem napsal článek o matematických soutěžích, které se v posledních měsících konaly. A v tomto čísle bych na něho rád navázal – budeme se totiž bavit o korespondenčních seminářích.

Petr Matějka
KVARTA A

Určitě se někteří z vás ptáte, co to vlastně ten korespondenční seminář je. Je to několik sérií úloh, zaměřených na hlavně matematiku nebo fyziku (podle typu semináře, který děláte), jež máte vypočítat, napsat řešení včetně postupu a nakonec toto řešení poslat zpátky organizátorům semináře skrze jejich webové stránky. Prostě něco jako matematická olympiáda, ale těch příkladů je více.

Sérií je většinou v jednom školním roce pět a objevují se postupně od září až do července. Na každou sérii je určitý čas pro vyřešení, většinou okolo dvou měsíců. V každé sérii je několik příkladů, většinou pět až osm. Hlavní ale je, že nemusíte posílat všechny příklady. Stačí, když pošlete klidně jenom jeden, ale body za něj také dostanete. Ti nejúspěšnější řešitelé jsou poté odměňováni věcnými cenami, jako jsou knihy nebo deskovky, takže si myslím, že řešit semináře se určitě vyplatí. Navíc se člověk naučí řešit i sepisovat různé

typy úloh, což mu může pomoci při řešení jiných matematických nebo fyzikálních soutěží.

A teď už k jednotlivým seminářům. Jako první bych chtěl zmínit **matematický seminář KoMÁR**, který organizuje Gymnázium na třídě Kapitána Jaroše a je určen pro druhý stupeň základní školy.

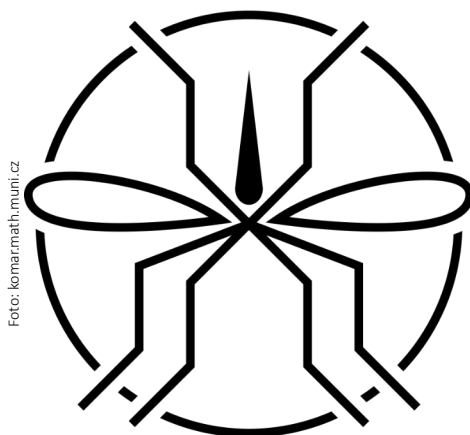

Foto: komarmath.muni.cz

Podobný, ale pro vyšší stupeň, je **BRKOS**. Z fyzikálních seminářů bych chtěl zmínit **Výfuk**, který kromě úloh dává na své stránky i tzv. Výfučení – naučný text o tématech z fyziky, která jsou zajímavá a která se ve škole většinou neučí.

Foto: cs.wikipedia.org

Dále také existují i semináře z informatiky, mezi ně například **KSI - Korespondenční seminář z informatiky**, ve němž se středoškoláci zdokonalí v programování, a také novinka **JuKSI**, který je určen pro žáky základních škol a naučí vás programovat od úplného začátku. Toto jsou ty nejznámější, ale existují i další, stačí jen pohledat na internetu.

Doufám, že už víte, jak korespondenční semináře probíhají a že se také nějakého zúčastníte. A na závěr otázka: **Chcete, aby naše gymnázium také organizovalo nějaký seminář?** Pokud by bylo dost zájemců, mohli bychom nějaký vytvořit (se souhlasem vedení školy) a zavést kroužek, v němž bychom vymýšleli úlohy. Co vy na to?

Gilotina potřebuje vaše hlody!

Všichni milujeme hlody, ty se ale nepišou samy.
Proto neváhejte a vtipná prohlášení (nejen)
profesorů nám pošlete!

gilotina.gyrec.cz/hlody

Sudoku

Sudoku určitě všichni z vás znají. Takové ty tabulky, kam se doplňují čísla. Ale věděli jste, že existují i speciální případy, nebo že se v něm dokonce i soutěží? Dne 28. 2. 2025 proběhlo regionální kolo na Jarošce. Letos se této soutěže zúčastnily dokonce tři týmy z naší školy. Ani zdravotní stav, ani záměna místa nám nezabránilly nastoupit.

Ema Kubátová
KVARTA A

Soutěž se skládala ze tří kol. V prvním kole šlo především o rychlost v řešení sudoku, ale také o domluvu, kdo bude co dělat. Druhé kolo pořádně vyzkoušelo týmovou spolupráci. Na jednom papíru jsme dostali několik sudoku, která byla propojená několika čísly. Bez vyřešení jednoho sudoku nešlo tedy vyřešit další. Třetí kolo bylo za mě nejtěžší. Nejdřív bylo nutné doplnit chybějící čtverce a až pak jsme mohli řešit.

A jak to dopadlo? Naše škola měla úžasné umístění. Obsadili jsme všechny stupně vítězů v kategorii ZŠ!

1. místo – tým 2x+y ve složení: Petr Matějka, Julie Skoupá a Běta Kubátová

Foto: L. Sekaninová

2. místo – tým SEN ve složení: Ema Kubátová, Sofie Hana Klímová a Natálie Honzíková

3. místo – tým Markrabata Kryskis ve složení: Adéla Němečková, Karolína Hromadová a Romana Svobodová.

Všem účastníkům děkujeme za vzornou reprezentaci školy a velký dík patří i p. prof. Sekaninové za podporu.

MUZIŠ

aneb MUZIKÁLOVÁ ŠKOLA při Městském divadle Brno

MUZIŠ je něco mezi kroužkem a divadelním hraním – je to taková příprava na hraní. Pokud se dostanete do MUZIŠ, s největší pravděpodobností vás začnou obsazovat na další konkurzy do různých divadelních her, není však zaručené, že to vyjde.

Magdalena Orlovská
PRIMA A

ROZHOVOR S DĚTMI Z MUZIŠ:

Jak jste se do MUZIŠ dostali?

Přes konkurz.

Co všechno děláte v MUZIŠ?

Máme hodiny tance, zpěvu a herectví.

Co jste dělali na konkurzu?

Říkali jsme básničku, vtip, zazpívali jsme jednu písničku a naučili nás choreografii, kterou jsme potom zatančili.

Líbí se vám v MUZIŠ?

JOO!

ROZHOVOR S MILANEM NĚMCEM

- hercem a lektorem MUZIŠ

Jak se ti líbí práce s dětmi?

Je to hodně náročné, ale krásné. Musím říct, že energii, kterou mi odčerpají, mi zase vrátí.

Co sis myslel, když ti řekli že něco jako MUZIŠ bude?

To bylo hned potom, co se začala hrát Matilda (muzikál podle předlohy

Roalda Dahla, pozn. red.) a já už jsem si žádné děti nedovedl představit, ale s odstupem to zase šlo.

Co děti učíš?

Já učím herectví. Tam se je snažím naučit jak správně hrát jako herec a u toho děláme různé zábavné aktivity a hrajeme hry.

Vzkaz pro čtenáře: MĚJTE SE KRÁSNE A CHODTE DO DIVADLA!

Vivat lingua latina!

*Je 9:30 a právě vstupuji do jedné z učeben na Ústav klasických studií na Filozofické fakultě MU. Po relativně úspěšném absolvování školní části jsem totiž postoupila do moravského kola soutěže v latinském jazyce s názvem **Certamen Latinum**. Nebudu lhát, mé motivace pro účast byly z 10 % zájem o latinu, z 20 % zvědavost a ze 70 % špatný vtip, ale když už jsem se dostala takhle daleko, nezbývalo mi, než se snažit obhájit svoji latinickou pověst.*

Barbora Perglová
SEXTA B

V místnosti už sedí okolo dvaceti studentů. Sedám si do přední lavice (jinde už není místo) a čekám. Mezitím se několik zaměstnankyň snaží zprovoznit projektor. Ani po půlhodinovém boji se jim to nedaří a pod záminkou antické zásady kalokagathie se přesouváme o patro výš. Prvním zadáním je porozumět krátkému rozhovoru a na základě nahrávky vyplnit otázky. Nevěděla jsem, že něco jako latinský poslech existuje, ale vlastně to nebylo nijak složité. Přesouváme se zpět dolů. Čeká nás devadesátiminutový písemný test. Zde vyvstává otázka, *co se vlastně v takové latinské soutěži vyskytuje*. Úkoly byly rozmanité, od překladu příběhu o Sofoklovi přes přiřazování citátů k jejich autorům až po křížovku s tematikou antického dramatu. Stihnu to jen tak na poslední chvíli. Časovač promítaný na zdi odpočítá posledních pár vteřin a souboj je tak definitivně ukončen.

Dostaneme chvíli na svačinu, testy ale stále nejsou opraveny. Je pro nás však nachystaný program- za chvíli přichází do místnosti muž v tyrkysově modré tunice a postupně zaskládává učebnu všemožnými předměty a krabicemi. A pak začne přednášku. Vypráví o výzbroji starořímského vojáka- vše s praktickými ukázkami. Mezi řečí na sebe postupně navléká náprsní pancíř, železné chrániče na ruce a nablýskanou přilbici ozdobenou něčím, co připomíná smeták bez násady. Pak si na pravý bok připíná krátký meč. „*Kdyby ho měl na levé*

straně a rozmáchnul se, tak by proběhla rychlá decimace. No... spíš bimace, to bych byl sejmul každého druhého...“ Dále ukazuje ostatní zbraně (*kopí, oštěpy a dýku*) i předměty denní potřeby- džbán na pití, hygienické potřeby, tabulku na psaní, hodinky, počítadlo, magické amulety...

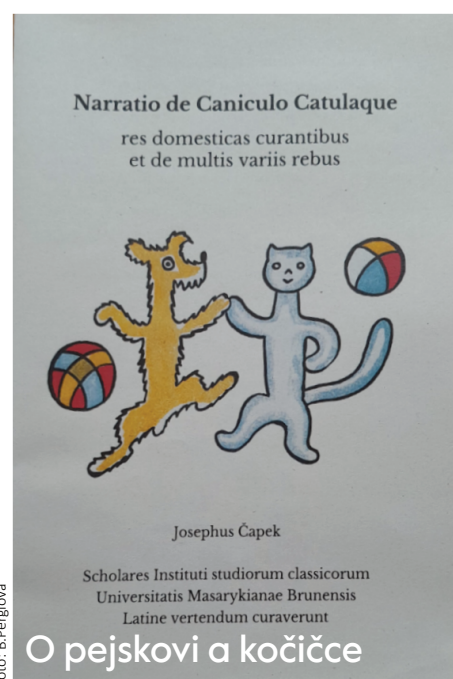

Foto: B. Perglová

Zajímavá je i obdoba kostek, která se hraje se záprstními kůstkami ovcí. „*Nemohl jsem sehnat ovci, zkoušel jsem srnu, ale měla je moc malé. Tak jsem si je vytiskl na 3D tiskárně.*“ Nakonec nás učí nenahraditelnou životní dovednost- jak správně sestavit štítovou hradbu. Pro základní ilustraci jsou třeba 2 osoby- jedna z nich přenese celou váhu do přední nohy, o nohu zapře velký štít a zatímco levou rukou odráží výpady nepřítele, pravou rukou do něj bodá mečem. Z horní strany ho chrání další osoba, která štít drží nad hlavou. Alternativní verze ale existuje i pro

jediného bojovníka. Pokud si dotyčný klekne na všechny čtyři a štít si položí na záda, dá se tato konfigurace s trochou kreativity považovat za známou formaci „želva“. Nebo se nás o tom (*na příkladu jedné ze studentek*) alespoň snažil přesvědčit pan přednášející.

Po této zajímavé ukázce jsme ještě nějakou tu půl hodinu čekali na sečtení bodů. Nemám však organizátorům co vyčítat- za předpokladu, že body jako správní latiníci sčítali v římských číslicích, je to vlastně obdivuhodná rychlost. Nakonec jsme se přece jen dočkali vyhlášení. Nejtalentovanější soutěžící byli odměněni postupem do národního kola, my ostatní výtiskem jedné kapitoly O pejskovi a kočičce v latinském překladu.

A jak jsme jakožto reprezentantky Gyrecu dopadly?

Barbora Perglová - 7. místo

Aneta Zmeškalová - 11. místo

Anna Vaisová - 4. místo a postup do celostátního kola!

Nejde jen o pěkné číselné výsledky, ale i o pestré zážitky a motivaci k dalšímu studiu antického světa. Ačkoliv se nechystám k těm přibližně čtyřem studentům klasických studií přidat, začala mi být latina přece jen o něco sympatičtější. Letošní kolo sice nebylo na škole moc viditelně propagované, ale snad se to do příštího roku zlepší a z účasti na *Certamen Latinum* se stane nová tradice našeho gymnázia.

Jižní vítr je krutý

Vyrazit s partou čtrnácti neznámých lidí do hor, uprostřed zimy, do oblasti bez signálu, kde se potulují medvědi a vlci... to zní jako akce, do které by se pustil jen naprostý blázen. Já patrně takový blázen jsem, a protože jsem to přežil, odvážím si odtud balíček neuvěřitelných zážitků, zkušeností a přátelství.

Oskar Sedlák
SEPTIMA A

Naše každodenní realita je velmi nepřírozená. Ať se nám to líbí, nebo ne, civilizace je tady jen pár století a pro náš mozek je to něco úplně nového. Jako studenti prestižního gymnázia určitě víte, že jsme vznikli evolucí, což je dlouhodobý proces, který nám pomohl se přizpůsobit životu. A sice přežití v divoké přírodě, protože tak naši předci žili miliony let. Ano, náš dnešní život je v mnohém daleko komfortnější, než byl život pračlověka někde v jeskyni. Ale on, na rozdíl od nás, žil v pevném spojení s přírodou a jeho mozek fungoval tak, jak to vyžadovalo jeho prostředí.

Vzdát se komfortu naší civilizace a vyjet do divoké přírody znamená určité sebezpřekonání, ale odměna je obrovská. Je to neuvěřitelně očišťující.

Foto: O. Sedlák

Složení výpravy

V situaci, kdy řešíte pouze to, jestli je vám teplo a jestli máte co jíst, najednou není prostor na myšlenky typu „co asi dostanu z té písemky“, „těším se, až si doma zahraju Minecraft“ nebo „já tak strašně nestíhám dopsat tu SOČku!“ Jediné, co je, je přítomný okamžik. Voda v botách, překrásná zimní krajina, bolavý trapéz z nošení batohu, ticho rušené jen větrem v korunách stromů.

Abych byl upřímný, ten zážitek je tak komplexní, že se velmi těžko předává. Osobně vám můžu podobné akce jen doporučit. Je to skvělé na srovnání si hodnot v životě. Zjistíte, co je opravdu důležité a co méně. My všichni se pořád někam ženeme, ale občas je potřeba se zastavit a uvědomit si, kam směřujeme a jestli tam směřovat chceme.

Foto: O. Sedlák

Stanování ve sněhu

Doporučení na knížky z kabinetů

Zajímá vás, co vaši profesori čtou ve svém volném čase? Zeptaly jsme se v kabinetě němčiny a francouzštiny.

Michaela Orlovská
Adina Šmikmátorová
TERCIE A

Otázky: 1. Co je Vaše nejoblíbenější kniha?
2. Kterou knihu právě čtete?

Paní profesorka Mikolášková

1. To je hodně těžká otázka. Zmíním tedy jednu knížku, ke které se někdy vracím. Myslím, že není úplně známá. Jmenuje se **Lloydova hlava** a jejím autorem je novinář **Jiří Mucha**, syn Alfonse Muchy. Vedl velmi dobrodružný a zajímavý život světoběžníka a o tom Lloydova hlava je.

2. Teď čtu knížku **Roky** od francouzské spisovatelky **Annie Ernauxové**, která před dvěma lety získala Nobelovu cenu za literaturu. Je to proud různých nesourodých osobních vzpomínek, které se prolínají se společenskými událostmi ve Francii 2. poloviny 20. století.

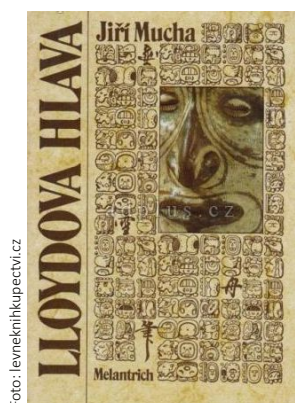

Foto: levneknihkupectvi.cz

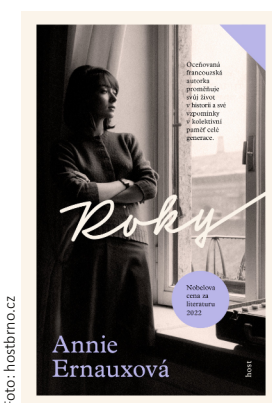

Foto: hostbmo.cz

Foto: amazon.de

Foto: amazon.com

Pan profesor Procházka

1. No, tak to je těžké. Je jich hrozně moc (*dlouhé ticho*). Já jako nějaké mám, ale nemohl bych je asi doporučit, nevím, jestli by to někoho bavilo, čtu takovou divnou literaturu.

Ale jestli by to nevadilo, tak já asi řeknu nějakou, která je tak druhá, třetí nejoblíbenější. Je to knížka, která se jmenuje německy **Komm, süßer Tod** a česky **Přijď, sladká smrti**.

Napsal ji **Wolf Haas**, to je rakouský autor kriminálek, jeho knihy mají velmi humorný tón. Podle mě nebyla přeložena do češtiny, ale některé jeho knížky ano. Ty bych taky doporučil, protože Haas používá strašně vtipný jazyk a situace, které popisuje, odvedou člověka od problémů v běžném životě. Tahle knížka funguje vždycky.

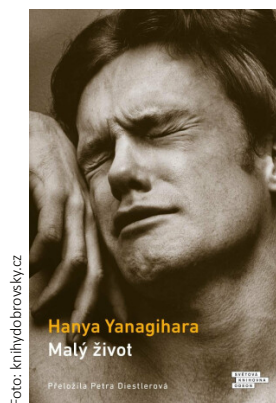
2. Já nečtu jenom jednu, čtu víc knížek. Kterou bych tak vybral... Třeba **Patricka Süskinda**, to je zase německy píšící autor, vydal takovou krátkou novelu **Kontrabass**.

Je o chlapíkovi, který hraje na basu v orchestru, a ze začátku to vypadá, že je velmi nadšený kontrabasista, svůj nástroj vychvaluje a zdůrazňuje jeho důležitost, ale v průběhu knížky se z toho člověka vyklube frustrovaný chlapík, který svou basu nenávidí, nejraději by ji zničil a nesnáší i svoji pozici v orchestru a celý svůj život.

Paní profesorka Šnapková

1. No v poslední době se mi líbila knížka **Malý život** od autorky, jejíž jméno je **Hanya Yanagihara**. Je to teda hodně smutné a takové depresivní, ale člověk ty postavy pozná tak moc, že jsem potom probřečela skoro celou tu knížku.

2. Teďka momentálně **nečtu žádnou knížku**, protože dodělávám školu, takže píšu diplomku, čtu materiály k ní a nemám čas číst nic jiného. Já jsem teď vlastně tady zástup za paní profesorku Slavíkovou na šest týdnů, takže se ještě různě připravuji na hodiny a číst proto nestíhám.

Chcete si o oblíbených knihách profesorů zjistit více?
Naskenujte příslušný QR kód!

Lloydova hlava

Roky

Komm, süßer Tod

Kontrabass

Malý život

Hádanka

Lepí se na paty,
vytéká ze stromu,
rány se s ní nezalepí,
je to hrozný osud.
Je dobře hořlavá,
žlutooranžová,
velice lepkavá,
a dva významy má,
jenom v jednom slově.

Knižní koutek

Stalo se vám, že jste najednou nevěděli co číst? Do ničeho se vám nechtělo, ale něco jste si přece jen přečíst chtěli? Tak pro vás může být tenhle článek inspirací. Přiblížíme v něm některé naše oblíbené knížky, které vás vtáhnou do děje a nebudete schopni je odložit.

Běta a Ema Kubátovy
KVARTA A

Rebecca Yarros: Čtvrté křídlo

Fantasy svět, magie, draci, bojovníci, kvadranty, napětí, boj o život... Všechna uvedená slova popisují knihu Čtvrté křídlo. V tomto magickém světě si lidé v den svých 20. narozenin vyberou jeden ze čtyř kvadrantů, ve kterém následně studují. Do kvadrantu jezdců nedobrovolně nastoupí i hlavní hrdinka Violet Sorrengailová, která je malá, křehká a slabá. Na první pohled se může zdát, že nemá žádnou šanci studium přežít. Nejen kvůli své nepřipravenosti, ale i kvůli pomstě Xadena Riorsona. Ten má jediný cíl – zabít Violet. Podaří se mu to? Celý příběh vás překvapí a možná si budete chtít přečíst i další díl.

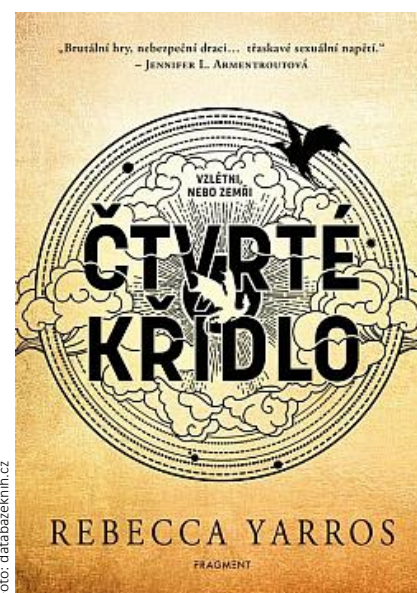

Foto: databazeknih.cz

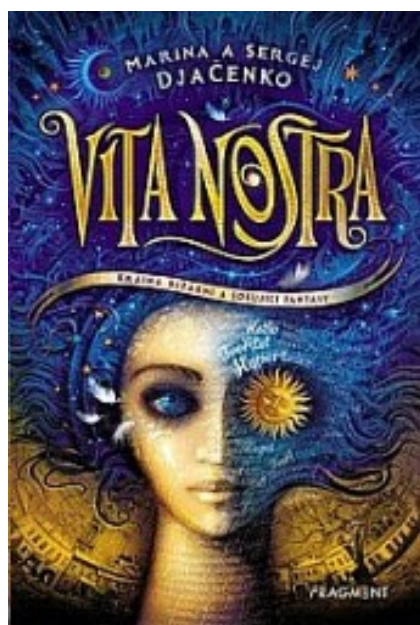

Foto: databazeknih.cz

Maria a Sergej Djačenko: Vita Nostra

Co se může pokazit, když jedete s mamkou na dovolenou k moři? Většinou nic, ale co když potkáte záhadného muže v černých brýlích? Vítejte v životě šestnáctileté Alexandry Samochinové, které se kvůli dovolené obrátí život vzhůru nohama. Dozví se, že byla přijata na univerzitu v Torpě, kde se kromě běžných předmětů vyučuje i specializace. Ta spočívá ve čtení naprosto nesmyslných shluků písmen a studenti se je musí učit nazpaměť. Copak může takové biflování někoho bavit? I Saša má k učení ze začátku odpor, ale situace se postupem času mění... Připravte se na napínavé vyprávění, které vás určitě nezklame.

Matt Haig: Půlnoční knihovna

Věříte na cesty osudu? Máte pocit, že jste si zvolili špatnou cestu? Tyto otázky dovedou Noru Seedovou právě do Půlnoční knihovny. Na policích jsou tu vyskládány verze životů, ve kterých Nora jednala jinak. Nyní se jí nabízí jedinečná možnost - zjistit, jaký život by měla, kdyby změnila své rozhodnutí. Nora ani na chvíli nezaváhá a této příležitosti se chopí. Podaří se jí nakonec najít „knihu Života“, ve které by byla opravdu šťastná, než se knihovna zhroutí? Tato kniha vás přenesne na místo mezi životem a smrtí, do knihovny životních rozhodnutí a možná se budete zamýšlet nejenom nad příběhem, ale i sami nad sebou.

Foto: databazeknih.cz

Nezprávy

Už tomu je nějaký ten pátek, co náš vzdělávací ústav vyhlásil jarní úklid skříněk. Mohlo by se zdát, že účelem tohoto nařízení byl pouze bohužel záměr způsobit všem studentům skoliózu při vystěhovávání jejich obsahu. Máme ale jisté důkazy, které vedou i k jiným teoriím. Ve skutečnost možná již brzy uvidíme nálezy zpoza našich skříněk ve sbírkách světových muzeí.

Barbora Perglová
SEXTA B

Archeologická minulost Řečkovic je (ačkoliv to většina vědeckých autorit zarputile odmítá) nesmírně bohatá. Například když do zdejší úrodné roviny přišel praotec Čech, zalíbilo se mu tady natolik, že se zde se svým národem usadil. O několik set let později ale neschopný a nevýznamný kronikář jménem Kosmas toponymum zcela zkomolil a zanechal pouze první písmeno. Z Řečkovic se tak stal Říp a z bájně hory Slovanů Medlánecký kopec.

Zatímco na Velké Moravě kníže Mojmir stavěl hradiště v chráněných krajinných oblastech a destabilizoval politickou situaci Nitranského knížectví, na severním okraji budoucího Brna vzkvétala vyspělá, avšak přehlížená Malomoravská říše. Její odhadovaní tři obyvatelé ale megalomanským historikům nebyli dost dobří, a tak i tato část historie zůstala opomenuta. Při obléhání Brna Švédy to byli zase Řečkovičané, kteří vytvořili důmyslnou lest. Na rozdíl od přehnaně sebevědomých Brňanů ale zvonili poledne už v pět hodin ráno. Díky tomu se švédská vojska včas stáhla a zanechala za sebou jen několik kusů překližkového nábytku a pár masových kuliček.

Pozůstatky všech těchto událostí dokládáme právě z archeologických nálezů, z nichž mnohé se nacházejí

na našem gymnáziu. Právě úzký koridor za skřínkami ale jako jeden z mála ještě nikdy dříve zkoumán nebyl. Díky tomu byli výzkumníci obdařeni unikátními nálezy, jimž u nás ani ve světě není obdoby.

Hned zkraye se našly obrazy, jež se datují až do 11. století. Pravděpodobně pochází z jakéhosi pohanského svátku jménem *Majáles*. Náboženský účel dokládají i kněžská roucha bílé barvy nápadně připomínající laboratorní pláště a nesčetné svazky více či méně srozumitelných textů. Nalezeno bylo i několik menších kufrů s neznámým obsahem. Po vypáčení všech kusů následovalo zklamání- uvnitř nebyly žádné peníze. Namísto toho se škola musela vypořádat s likvidací celkem 143 štětců, 7 litrů technické tuše a 217 tub temperové barvy. Silné znepokojení vyvolal nález neznámého objektu organického původu v pokročilém stadiu rozpadu. Případem se zabývali forenzní experti, nakonec se ale naštěstí jednalo pouze o dva roky starý zapomenutý chleba s rybí pomazánkou. A stejně jako na mnohých jiných nalezištích, i u nás byly nalezeny dobové mince. Příjemným překvapením bylo, že většina z nich je v současnosti na trhu stále platných. Finanční prostředky v celkové výši 32 korun českých byly tak poukázány na účet Školního nadačního fondu.

Na radu předních matematiků z Gymnázia na třídě Kapitána Jaroše

byla také provedena namátková prohlídka všech skříněk, jejichž pořadové číslo je dělitelné 13. Jejich rada nebyla příliš brána na vědomí, dokud nepřišel nečekaný zvrat. Ke zděšení všech přítomných byla v nejmenované šatní skřínce nalezena živá osoba spolu se zásobami pitné vody a trvanlivých potravin. „*Působila dezorientovaně a neustále se ptala, zda už proběhly letošní obhajoby Středoškolské odborné činnosti. Když jsme jí pravdivě oznámili, že ještě ne, vrátila se zpět dovnitř a odmítala další komunikaci.*“ uvedli příslušníci Městské policie Brno, kteří byli k incidentu přivoláni.

A co se nakonec s nálezy bude dít? Ty nejzásadnější exempláře budou v nejbližší době odevzdány *Moravskému zemskému muzeu*, exempláře méně významné poputují do nejbližšího zařízení pro energetické využívání odpadu. Jako trvalá památka měly v šatně dle původního plánu zůstat nalezené jeskynní malby, ty ovšem po aplikaci prostředku Savo zmizely, neboť se jednalo jen o stěnu silně infikovanou plísní.

Na závěr mám pro čtenáře několik (*dobrých*) rad. Neházejte úmyslně své svačiny za skřínky, nevěřte falešným dezinformacím akreditovaných historiků a šiřte dál slávu Malomoravské říše. Ať národ konečně pochopí, jak důležitou roli hrály Řečkovice při jeho formování.

Talenty na škole

Viktor Souček – cimbalista

Sofie Hana Klímová
KVARTA A

Kdy a proč jsi začal hrát na cimbál?

Začal jsem tak před deseti lety. Donutili mě k tomu rodiče. Původně jsem chtěl hrát na kytaru, ale nakonec jsme vybrali cimbál, protože na něj hraje i moje máma.

Chodíš do ZUŠ? V kolikátém jsi ročníku?

Chodím do ZUŠ Vítězslavy Kaprálové a jsem v prvním ročníku druhého stupně, takže celkově osmý rok.

Hraješ i v souboru, nebo pouze sólově?

Hraju primárně v souboru, s dvěma dalšími lidmi. No hraju v triu, taky v rámci ZUŠ.

A co máš radši? Hraní sólově, nebo v souboru?

Určitě v souboru.

Co je na tom podle tebe nejlepší?

Mám si s kým povídat. Zní to líp, než kdybych hrál sám, a na koncertech na mě nejde tolik pozornosti, takže mám menší trému.

Jaké bylo tvoje první veřejné vystoupení?

To už si nepamatuju, tipnul bych si, když mi bylo osm devět.

Foto: ZUŠ-VK-CZ

V průběhu koncertu...

Pamatuješ si nějaký moment, kdy jsi měl pocit, že už ti to fakt jde?

Nepamatuju si to, teda pokud to vůbec bylo, protože jsem se to učil průběžně.

Hrál jsi někdy i na jiný nástroj?

Ne, nakonec jenom na cimbál.

Máš v plánu se cimbálu věnovat i v budoucnu? Máš nějaký cíl?

Věnovat se mu v budoucnu určitě budu, ale ne jakože bych šel někam na konzervatoř... to zase ne.

Jak často cvičíš? Máš nějaký oblíbený způsob, jak trénovat?

Tak jednou denně asi na pět minut, pokud zrovna nemám ten den hodinu. Nemám žádný způsob, prostě si to jednou dvakrát přehraju a konec.

Co ti na hraní na cimbál přijde nejtěžší?

Ani nevím... hlavně se trefovat do strun.

Co tě na tom nejvíce baví?

No prostě to hraní. Jednoduše vytváření té hudby.

Jak se vlastně cimbál ladí? Je to složité?

Asi se ladí podobně jako klavír, takže s nějakou věcí utahuješ kolíky a kontroluješ si tón na ladičce. Složitě to moc není, jen to trvá dlouho.

Máš oblíbeného autora, popř. styl?

Autora asi konkrétního ne, ale rozhodně mám radši takové ty energičtější skladby.

Děkuji za rozhovor.

Souboj sourozenců

Naštěstí se na naší škole stále objevují noví a noví mladší sourozenci našich spolužáků. S jedněmi z těch novějších, Marianou (kva A) a Matějem (pri B) Kodešovými, vám přináším další Souboj sourozenců.

Sofie Hana Klímová
KVARTA A

Otázky:

1. Jaký je nejstarší epos? (Epos o Gilgamešovi)
2. Jaký je nejvyšší bod Afriky? (Kilimandžáro)
3. Kolik je na naší škole vyučujících angličtiny? (10)
4. Kolik je židlí v posluchárně chemie? (36+2)
5. Kdo je nejoblíbenějším učitelem toho druhého? (Mari – p.p. Burešová; Matěj – p. p. Polanský)
6. Kdy má ten druhý svátek? (Mari- 8. 9.; Matěj- 24. 2.)

Mari:

1. Jedinej, kterej znám, je Epos o Gilgamešovi. (1b)
2. Ehm... tipla bych Kilimandžáro, ale ani nevím, jestli je to v Africe... (1b)
3. Angličtiny? (začne počítat na prstech). Nevím, 4? (0b)
4. (Znovu začne počítat) 40. (0,5b)
5. Ehm... třeba Bučková, nevím. (0b)
6. 24. 2.! (1b)

Matěj:

1. Tak to vůbec nevím. (0b)
2. Kilimandžáro! (1b)
3. Třeba 4. (0b)
4. Um... 56? (0b)
5. Nevím... já vůbec nevím, kdo ji učí... tak Sekaninová. (0b)
6. 9. září... října. Ne 9. září (0,5b)

Foto: M. Kodešová

Mari a Matěj

Děkuji za účast a gratuluji Mari, která vyhrála s 3,5 body.

Hlody

Klok: Kdo vás učí na biologii?

Třída: Paní profesorka Burešová.

Klok: To je ta s rezavýma vlasama?

Třída: Ne.

Klok: Takže to je ta paní s krátkýma dlouhýma vlasama...?

Melichar: Plnidla – to funguje stejně jako vláknina v ovoci.

X: Jo, to nám maminka vždycky říkala, že máme papat ovoce, aby se nám dobře kakalo.

Melichar: Tak to říkala správně

Vašát: Na Slovensku je jedno velké město a jedna vesnice – Bratislava a Košice. Nic jiného tam není.

(X má prezentaci v hodině češtiny)

X: Toto dílo bylo dokonce i zdivadloáno!

Expedice Brno-venkov

Jedovnice

Na sever od Brna je krajina, pod níž se rozkládají nedozírné jeskynní systémy Moravského krasu, do kterého každý rok přijíždějí tisíce lidí. S vápencovými skalami a propastmi je spojeno i mnoho příběhů tohoto kraje, ať už je to dávno ukončená těžba v lomech nebo náhodný objev dvousetmetrové propasti přímo v centru Jedovnic. Pojednání o všech 1100 jeskyních by se už lehce vymykalo rozsahu tohoto článku, ale aspoň ty nejlepší z mnoha zajímavostí jsou sepsány níže.

Barbora Perglová
SEXTA B

Závrtý

Obvykle se největší pozornosti dostává tomu, co je dobře viditelné, a naopak se opomíjí to, co zůstává skryté pod povrchem. Řekla bych, že v případě krasové oblasti je to obráceně – zatímco o Kateřinské, Sloupsko-šošůvské nebo Amatérské jeskyni už jste nejspíš někdy slyšeli, o útvaru jménem závrt spíše ne. Co to vlastně je? Jedná se o sníženinu, která vznikla buď postupným rozpouštěním horniny pod povrchem, nebo zřícením jeskynního stropu. Vzniklá prolákлина může být vstupem do jeskynního systému, obvykle je ale ucpána naplaveninami. Závrtý jsou důkazem geologických procesů v krasových oblastech, ale zároveň také místem, kterým se do podzemí dostává nejvíc škodlivých látek z povrchu. V současnosti je proto povinností okolo nich budovat ochranná pásma a zabránit tomu, aby hnojiva z polí pronikala do jeskyní a ničila krápníkovou výzdobu.

Foto: egeon.cz

Větrný mlýn v Rudicích

Pokud je vaším snem po vzoru dona Quijota svést hrdinský souboj s větrným mlýnem, Rudice jsou k takovému plánu dobře uzpůsobeny. Dotyčná stavba stojí v obci už od 19. století. Mouku zde mleli až do druhé světové války, pak mlýn, stejně jako spousty jiných budov v té době, chátral. V šedesátých letech se ho ale ujali manželé Vaverkovi, objekt opravili a dnes slouží jako muzeum. A pokud patříte mezi opravdové nadšence, tak můžete navštívit i mlýn v Ostrově u Macochy. Ten ale bohužel není zevnitř veřejnosti přístupný.

Foto: jednoustopoucekem.cz

Lomy

Okolí Jedovnic bylo v minulosti zdrojem rozmanitých těžních surovin. Nejznámější z nich se jmenuje Seč a těžily se v něm sklářské písky. Údolí tak hraje všemi odstíny žluté a oranžové. Samozřejmě by to nebyla správná místní zajímavost, kdyby na její počest nevznikla nějaká ta naučná stezka. Tahle se jmenuje Rudické doly a měří 5 km. Těžba probíhala i na jiných místech – poblíž Vilémovic se těžil mramor a v kamenolomech Malá a Velká Dohoda vápenec. Nerostné bohatství dalo název i obci Rudice – poblíž byl zdroj železné rudy, o čemž svědčí i částečně zachovalá Salmova huť z 18. století.

Foto: kudyznudy.cz

Vysílač Kojál

Bíločervený televizní vysílač, který je současně nejvyšší stavbou celé Moravy, nevypadá úplně jako důležitá historická lokalita, ale opak je pravdou. Jednalo se o jedno z důležitých míst, odkud se při invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 ilegálně šířilo zpravodajství. Dvacet zaměstnanců Československé televize tehdy odjelo z Brna na třicet kilometrů vzdálený Kojál, odkud vysílali mimo jiné i do Rakouska s prosbou, aby informace o okupaci šířili dál. Sovětské armádě trvalo pět hodin, než vysílání lokalizovali, následně televizní štáb donutili odejít, ten pak pokračoval ve vysílání z budovy Československé akademie věd a vojenského prostoru u obce Dědice.

Foto: wikipedia.org

Propast Tumperek

Obyčejný kanál uprostřed silnice, poblíž ničím nezajímavé prodejny COOP Jednota. Nebýt informační cedule, prošli byste kolem něj bez povšimnutí. Pokud byste ale nahlédli pod kovový poklop, stáli byste tváří v tvář té možná nejhlubší nezatopené české propasti. Jmenuje se Tumperek a byla objevena zcela neúmyslně v roce 2010 při opravě silnice. Zatím není známa její úplná hloubka, prozkoumaných je 48 metrů, podle odhadů odborníků by se ale mohlo dno nacházet až 200 metrů pod zemským povrchem. Možnost prohlídky bohužel zatím není tak detailní, jak bychom si možná přáli, což výstižně popsal v recenzích uživatel Zdeněk Daniel: „Prohlídka této propasti spočívá v tom, že ležíte na silnici, díváte se do kanálu jednou dírou a druhou si do něj svítíte baterkou.” I přesto si myslím, že tato díra v zemi stojí za zmínku a snad se jednou dočkáme detailního zmapování.

Pokud vás tento stručný přehled inspiroval k návštěvě některé ze zmíněných lokalit, může ke snadnější orientaci použít vytvořenou trasu – stačí naskenovat QR kód. Jinak se mějte hezky a dávejte pozor, ať se při opravách pozemní komunikace někde na Vyškovsku nepropadnete do země.

Rekonstrukce železnice v Brně a okolí

Již jste asi slyšeli, že Správa železnic plánuje zrekonstruovat brněnské hlavní nádraží a nádraží v Králově Poli.

Jakub Trojan
PRIMA A

Rekonstrukce ovlivní vlaky linky S3, které mimořádně nezastavují ve stanici Brno-Řečkovice a ze stanice Brno-Královo Pole jezdí linka P6 do zastávky Brno-hlavní nádraží vždy od 5 do 11 hodin. Výluka také ovlivní spoje R979 a 981, které končí ve stanici Brno-dolní nádraží a vynechávají Hlavní nádraží.

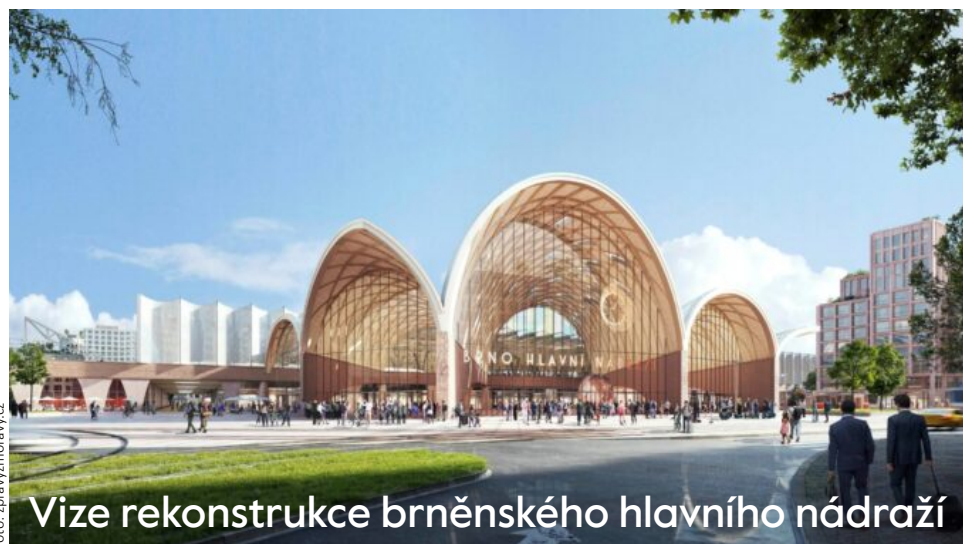

Foto: zpravymoravy.cz

Vize rekonstrukce brněnského hlavního nádraží

Brno-hlavní nádraží

Rekonstrukce bude stát asi čtvrt miliardy.

- Společnost, která bude nádraží opravovat, má staniční budovu pronajatou až do roku 2048.
- Bude postaveno nové parkoviště pro 350 aut a bude obnovena restaurace Secese

V první etapě se opraví výpravní hala a levé křídlo, kde pravděpodobně budou obchody a již zmíněná restaurace Secese. Mění se také vzhled hlavního vestibulu. Jízdenky se nebudou prodávat po stranách, ale přímo naproti vchodu do budovy, kde jsou nyní stánky, a schodiště k nástupištím se změní na eskalátory.

Stavba by měla začít v roce 2028 a skončit v roce 2034.

Brno-Královo Pole

Jedním z hlavních prvků začínající modernizace je stavba nové dvoupatrové nádražní budovy.

Nádraží v Králově Poli zajišťuje spojení do Prahy přes Vysočinu, do Bohumína přes Zábřeh na Moravě, osobní vlaky do Tišnova přes nově zrekonstruovanou stanici Vlkov-Osová.

Rekonstrukce přinese více kolejí na odstavování, bezbariérový přístup na nástupiště a podchod povede až do Myslínovy ulice. Práce na trati probíhá od Kuřimi až po brněnské depo v Maloměřicích.

Průjezd vlaku bude možný až rychlostí 120 km/h, což je 3/4 možné rychlosti vlaku na této trati.

Kvůli omezení došlo také k zvětšení intervalu linky S3 z 15 na 30, náhradní dopravu linky R9 a linka R8 byla ukončena na stanici Brno-hlavním nádraží.

Nová budova bude zahrnovat čekárnu pro 250 osob, pokladnu a záchody.

V průběhu rekonstrukce bude vyměněno i zabezpečovací zařízení. Dojde k obnově 13 mostů, 9 propustků, jednoho silničního nadjezdu a pěti opěrných zdí.

Foto: zpravymoravy.cz

Královo Pole

50 LET PRAŽSKÉHO METRA

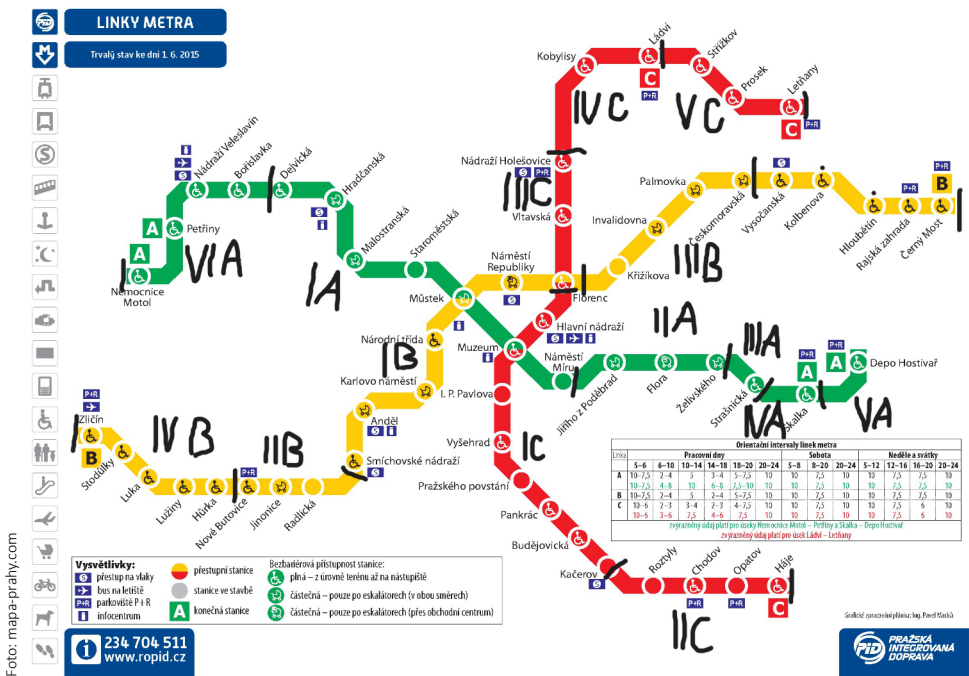
Metro samo o sobě je unikátním dopravním prostředkem. Od otevření první linky uběhlo už celkem 50 let a za tu dlouhou dobu se hodně změnilo.

David Pikula
PRIMA A

Historie

Metro mělo být původně podpovrchová tramvaj, která by pod rušným centrem zajela pod povrch a potom by zase vyjela. Potom se v roce 1967 rozhodlo o výstavbě pouze podpovrchové tramvaje, která by nevyjížděla na povrch vůbec. V roce 1969 (metro už bylo částečně rozestavěno) rozhodl Sovětský svaz o tom, že se bude stavět podzemní rychlodráha, která už byla i v Moskvě, neboli METRO. To se ovšem podepsalo na stanici Hlavní nádraží, která byla rozestavěna, takže se tam dnes vystupuje vpravo. Metro se stavělo po provozních úsecích- první byl úsek IC, druhý IA, třetí IIC, čtvrtý IIA, pátý IIIC, šestý IB, sedmý IIIA, osmý IIB, devátý IVA, desátý IIIB, jedenáctý IVB, poté byly dostavěny stanice Hloubětín a Kolbenova na úseku IVB, dvanáctý IVC, třináctý VA, čtrnáctý VC a poslední dosud postavený úsek IVA.

Ovšem úseky nejsou jediné, co se měnilo. Soupravy metra Ečs jezdily na lince C a v roce 1980 se přešlo na soupravy 81-71, protože soupravy Ečs nevládaly stoupání a klesání na lince A. Také byly hodně poničené, takže poté, co se dostaly na trať, tak se zjistilo, že nefungují brzdy, hydraulika, světla a ochranné systémy. Rusové poznali že Praha není Moskva. Ovšem žádný vůz zátěž metra nevydržel

dlouho, a tak byly v roce 1994 uvedeny do provozu soupravy 81-71M, které jezdí dosud na lince A. V roce 2000 se na linku C uvedly soupravy M1, které tam také jezdí dosud.

Plány

Nyní se buduje trasa D, která bude mít 10 stanic a bude rozdělená na dva úseky ID a IID. Na trase budou jezdit soupravy M2 bez řidiče, což je pro pražské metro úplná novinka. Na lince se bude moct přestoupit na stanici Pankrác na lince C a na stanici Náměstí Míru na lince A. Trasa bude hotova podle Dopravního podniku hl. m. Prahy v roce 2030.

Souprava 81-71

Videohry a škola? Jak to spojit?

Na první pohled nejsou pro většinu lidí videohry něco, co by se do školního prostředí jakkoliv hodilo. Berou veškerou pozornost dětí a mladistvých, studenti tráví přestávky nad obrazovkou... Ale proč toho zájmu a zábavy nevyužít ve školním prostředí? V následujících řádcích předkládám vlastní zkušenosti a informace získané ze spousty domácích i zahraničních zdrojů.

Václav Lněnička
SEXTA B

Hry vysloveně určené ke vzdělávání začaly vznikat již na začátku 70. let minulého století. Jednou z prvních byla hra „The Oregon Trail“ (1971), jež sloužila pro výuku historie Divokého západu. Hra byla vyvinuta přímo učiteli, kteří chtěli toto téma udělat pro studenty zajímavější. Tato vzdělávací pomůcka nikdy zcela nezmizela – její novější verze jsou do dnešního dne používány.

Během 80. let se ještě více přibližujeme ke dnešním čistě edukativním hrám, probíhal rozmach tzv. „edutainmentu“, který dal vzniknout titulům, jako je „Reader Rabbit“ sloužící k výuce čtení nebo „Math Blaster!“ V tomto období také firmy typu Apple začínají propagovat využití her na výpomoc ve výuce.

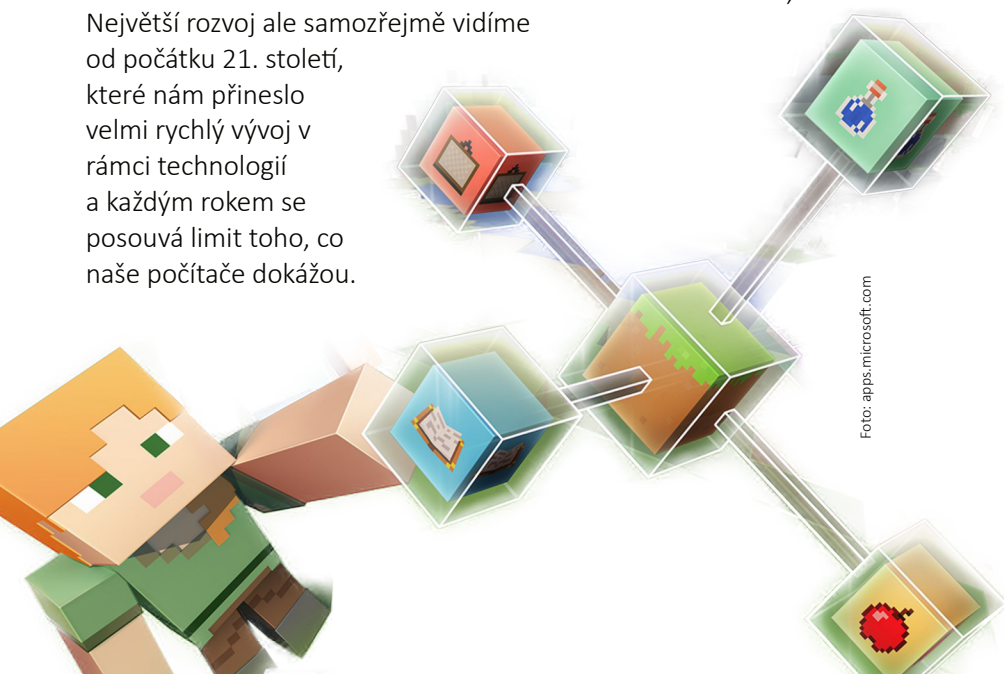
Největší rozvoj ale samozřejmě vidíme od počátku 21. století, které nám přineslo velmi rychlý vývoj v rámci technologií a každým rokem se posouvá limit toho, co naše počítače dokážou.

Tento technologický pokrok dal možnost vzniku spoustě videoherních skvostů, jež známe dnes a najdeme mezi nimi velice užitečné vzdělávací pomůcky pro všechny možné vyučovací hodiny – některé bych rád představil.

Když na svém počítači nebo herní konzoli zapnete jakoukoliv hru ze série *Assassin's Creed*,

skoro okamžitě dostanete upozornění, že se jedná o fikci inspirovanou historickými událostmi, což je pravda – sledujete (pravděpodobně) zcela nereálný příběh o sporu dvou frakcí, Asasinů a Templářů, kteří proti sobě stojí už tisíce let. Příběh v některých pasážích obsahuje viditelně nadpřirozené a nereálné bytosti. Co ale vývojáři pečlivě propracovali až do nejmenších detailů, je videoherní svět. V díle *Assassin's Creed: Origins* se ocitneme v kůži Bayeka, egyptského medžaje za vlády Kleopatry VII., jehož příběh je sice smyšlený, ale svět, ve kterém je postava doma, je... živý, skvěle odpovídá představám egyptologů. Od šplhání na pyramidy a jízdy na velbloudovi přes vyprahlé duny až po plavbu na Nilu v malé loďce. Série poskytuje návštěvu několika odlišných historických období a myslím si, že pro výuku dějepisu by byla pro určitá odvětví kurikula zcela ideální.

Za zmínku také rozhodně stojí *Kerbal Space Program*, specificky jeho verze *KerbalEdu*. Celá hra spočívá v tom, že musíte postavit dostatečně efektivní raketu pro malé mimozemšťany, Kerbaly. Zní to sice jednoduše, ale hra je opravdu komplexní a své hráče naučí informace ze spousty odvětví fyziky – aerodynamika, trajektorie, vše, co vás o raketoplánech napadne – zábavně, s malými zelenými mimozemšťany.

Ve videohrách se ale studenti nemusí učit jen o historii nebo o astrofyzice, je tu velký výběr i pro ty menší.

Minecraft – každý alespoň jednou slyšel název tohoto fenomenálního videoherního skvostu – má vlastní verzi přizpůsobenou pro školní vyučování, *Minecraft: Education Edition*. Kreativitu se zde meze nekladou, vyučovací hodina v Minecraftu může vypadat jakkoliv.

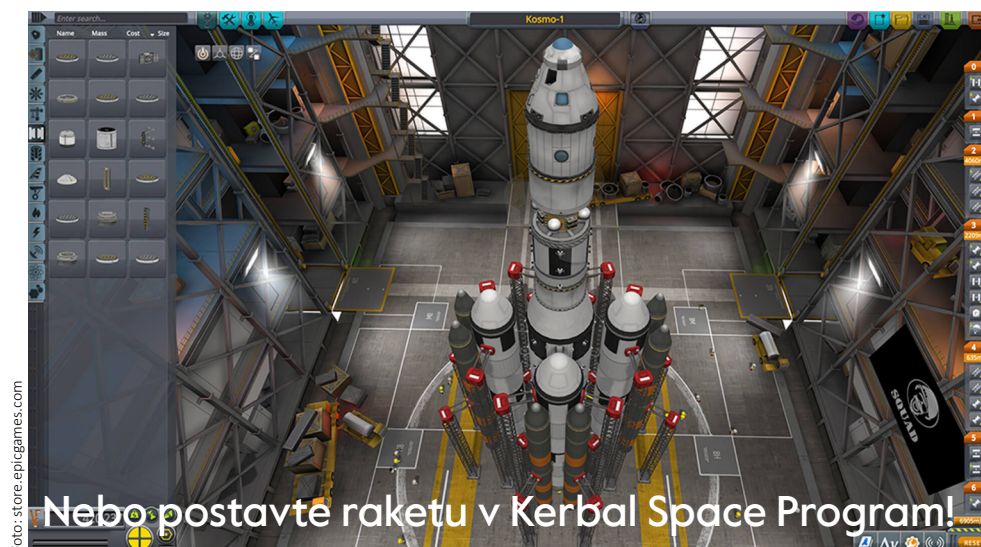

Foto: store.epicgames.com

Nebo postavte raketu v Kerbal Space Program!

K objevení jsou zde tisíce dopředu připravených lekcí, které pokrývají většinu učiva základní i střední školy, od matematiky a angličtiny až po programování a složitou chemii, biologii či fyziku. Nejčastěji se ale studenti učí interakcí – po minecraftovém světě jsou rozmístěny tabule s textem a obrázky, na kterých

najde žák potřebné informace. Pokud je ovšem cílem kantora naučit své studenty spolupracovat a komunikovat, mohou dostat za úkol něco postavit, něco najít, něco vymyslet... meze se zde nekladou.

Bylo by možné zakomponovat videohry do vyučování na našem gymnáziu? Myslím si, že by byla potřeba jen trocha přizpůsobení a celý koncept by mohl fungovat. Pro *Minecraft* by se pravděpodobně nenašlo využití, nic, co si nedokážeme představit, se tam neobjevuje. Ale velice se mi líbí představa virtuální praxe s aerodynamikou v hodinách fyziky či šplhání na Cheopsovu pyramidu za libozvučného výkladového doprovodu pana profesora Vojty. Uvidíme, co pro nás chystá budoucnost – jestli budou i další generace trávit hodiny poslechem výkladu na nepohodlných židlích, nebo se třeba něco změní.

Foto: bbc.com

Vyučování v Minecraft: Education Edition...

Hlody

Melichar (popisující lidi, kteří mají ohebné uši): ...Děcka, na pohled ale měli UPLNĚ normální uchy! ...ucha! ...UŠI!

Melichar (těsně po příchodu do hodiny): Kdo první promluví, jak napočítám do tří, tak půjde před tabuli. A já ho tady ZESMĚŠNÍM!
X: Já bych šel!

Melichar: Potom. Y co na mě tak čumíš?! Chceš jít k tabuli?

Y: Ne!

Melichar: HA. Promluvil.

Kvantové počítače

V poslední době se stále více mluví o pokrocích v oblasti kvantových počítačů. Tyto stroje budoucnosti slibují revoluční schopnosti a rychlost dalece přesahující možnosti současných počítačů. Pojďme se podívat, jestli se zatím jedná pouze o hudbu z budoucnosti, nebo se přiblížil den konce procesorů, jak je známe.

Adam Vala
SEXTA B

Co jsou to vlastně kvantové počítače?

Kvantový počítač se od běžného liší fungováním procesoru. Místo křemíkových tranzistorů kvantová technologie využívá nejnovějších poznatků z fyziky a kvantové mechaniky. Namísto klasických bitů, které umí pracovat s hodnotami 0 a 1, mají kvantové bity, které umožňují téměř nekonečno možných stavů, protože hodnoty jsou reprezentovány částicemi v kvantových superpozicích.

Zatím nejnovější pokrok v této oblasti přinesla společnost *Google Quantum AI*, když představili procesor Willow, který obsahuje 105 supravodivých

qubitů. Tento procesor dokázal vyřešit extrémně složitý matematický problém za méně než pět minut, což by současným superpočítačům trvalo přibližně 10^{25} let. I když zatím nelze využít k řešení žádných reálných úloh, je to jasný důkaz, že v určitých situacích kvantové počítače dalece překonávají klasické.

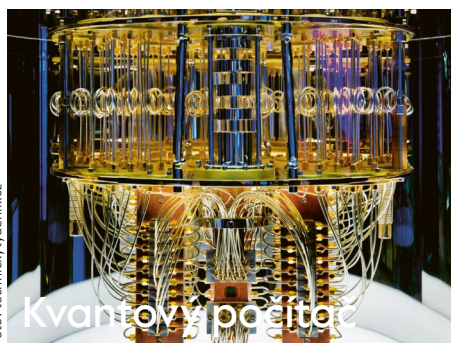

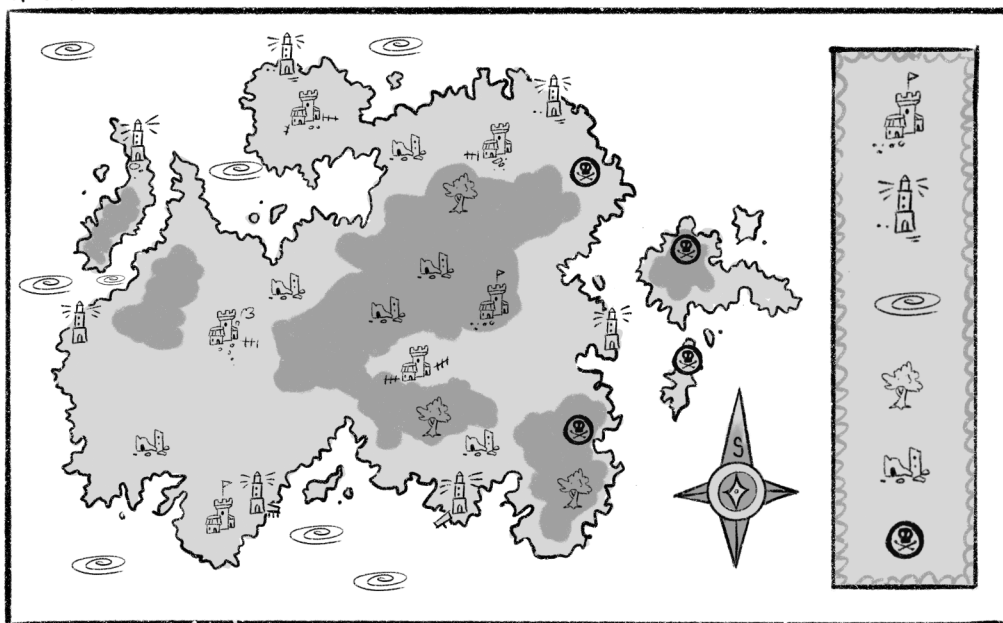
Foto: technickydenik.cz

Kvantové informatice se věnují také vědci na fakultě FEKT brněnského VUT. V roce 2021 se zde otevřela Laboratoř kvantové bezpečnosti. Ta má za cíl výzkum počítačových sítí odolných vůči útokům kvantových počítačů. Jedním z pokroků, kterých dosáhli, bylo například vyvinutí vysokorychlostních šifrátorů schopných pracovat rychlostí až 100 Gb/s.

Kvantové počítače se tedy stále vyvíjejí, a i když dnes zatím nejsou připraveny na komerční využití, jejich potenciál je obrovský. Je však důležité k nim přistupovat obezřetně, protože je možné, že v budoucnu zásadně změní náš svět.

Šifra

ŘEŠENÍM JE JEDNO ČESKÉ SLOVO :)

HANA ŠPIRITOVÁ | KUINTA B

Foto: J.S. Soběslavský

Letošní první prezentující SOČ

Foto: J.S. Soběslavský

Porota měla oči na stopkách...

Foto: J.S. Soběslavský

SOČkaři technických oborů

Foto: J.S. Soběslavský

Panu řediteli se líbilo!

Foto: J.S. Soběslavský

Charismatický projev Vojty Guta!

Foto: J.S. Soběslavský

Bez potlesku se to přece neobejde...

Sourozenec

Sourozenci jsou jako koruny.

Na něco to stačí, ale ne na všechno.

Jasně, že je to můj bratr a mám ho ráda, ale někdy mi přijde, že se snaží mi zničit život.

Ale když jsem zjistila, co pro mě udělal... Udělal to za mými zády, jako kdyby chtěl, abych to nevěděla, jako by chtěl, abych ho nesnášela. Taký já k tomu měla důvod. Narážky na moje tělo, na to, jak se oblékám. Nic mu do toho nebylo.

Když zjistil, co se mi dělo a děje, vstoupil do toho a díky němu to skončilo. Když jsem se do toho víc položila a začala jsem se ptát jeho kamarádů, zjistila jsem, že o mě mluví hezky a zajímá se o mě. Ale přede mnou se choval, jako by chtěl, abych nebyla. Dělal si ze mě srandu, a když jsme se hádali, seřvali rodiče mě, on byl vždycky v pohodě. Narážky na to, že mi je, kolik mi je, na to, čím si procházím, že jako co je tak těžký být dvanáctiletou holčkou v téhle době. Když jsem mu řekla, že mě napadali a musela jsem volat policii, vysmál se mi. Bylo mu jedno, že málem přišel o sestru a asi je mu jedno, co se děje.

Ale asi to tak nebylo. Každý den se ptal lidí, s kým se bavím, jak mi je, co dělám. Nebylo mu to jedno. Vevnitř ho bolelo, co se mi děje, ale když se to dověděl od mámy, od táty, od psycholožky, nic nedělal. On chtěl, jen nevěděl co. Každý den se o mě staral, i když ne úplně. Ale co. Nic víc ani nechci, jenom aby mu na mě záleželo.

Stella Nekudová, prima B

Stella text přednesla ve školním kole Recitační soutěže.